

« لغات فارسی نهم »

درس هفتم: پرتو امید

متفکر: اندیشمند	فرزانه: دانشمند	عمیق: ژرف	عرفان: علم خداشناسی
عواطف: ج عاطفه، محبت، مهربانی	نگرش: دیدگاه	مشخصه: ویژگی، خصوصیت	
انتقاد: نقد کردن	تباهی: نابودی، فساد	جسورانه: شجاعانه	
طنز: ریشخند زدن	ظریف: زیرکانه، نکته بینانه	کاساز: مشکل گشا	
طعن: سرزنش کردن	لعن: نفرین	هجو: سرزنش، ناسزا	
رهنمود: راهنمایی، ارشاد	احزان: اندوهگین، غم زده	مراد: کام، خواسته	
غم دیده: کسی که غم و اندوه به او رسیده باشد	شوریده: آشفته حال، پریشان		
سامان: قلمرو، شهر	دور گردون: گردش روزگار	دایماً: همیشه	
هان: بدان	واقف: آگاه	غیب: نهان	ار: مخفف اگر
بنیاد: پایه، اساس	فنا: نابودی	سرزنش: طعن، آزار و اذیت	بعید: دور
مقصد: هدف	تار: تاریک	فقر: تنگدستی	خلوت: تنهایی
		ورد: ذکر و دعای زیرلب	